

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Шоста Неділя після
П'ятидесятниці (+
Перенесення Влахернської
Ікони Божої Матері)**

**Sixth Sunday after Pentecost
(+The Translation of the
Blachernitissa Icon of the
Theotokos)**

**Sixième dimanche après la
Pentecôte (+ La Translation
de l'icone «Blachernitissa» de
la Mère de Dieu)**

Pr. Ihor Kutash
ikutash@gmail.com

**«ЗМИВАЙТЕ ГРІХИ, А НЕ ЛИШЕ ЛИЦЕ.» («НІПСОН АНОМЕМАТА МЕ МОНАН
ОПСІН.»)**

***«Любов нехай буде нелицемірна; ненавидьте зло та туліться до
доброго!» (Рим. 12:09).***

**Шоста Неділя після П'ятидесятниці (+ Перенесення Влахернської Ікони Божої
Матері)**

«Горіти вам у пеклі!» Подібні погрози не є чимось незвичайним у наші дні конфліктів, в яких політика і релігійна віра настільки часто переплітаються. Наприклад, щось подібне недавно написав хтось на зовнішній стіні української католицької церкви в Сіднеї, в Австралії. Богослов'я за цими словами, здається,

християнське (хоча, може бути й мусульманське) і, таким чином наче б то основане на божественному одкровенні, оскільки Джерелом Богослов'я вважається Сам Бог. Важко, однак, уявити собі подібні слова на губах досконалого Джерела одкровення про Бога, Ісуса з Назарету. У Його важкій годині, покинений, зраджений, засуджений, Він виявив справжню природу Бога, Який створив усе, що є досконалою Любові, і молився за Своїх зрадників і мучителів: «Отче, відпусти їм, бо не знають, що чинять вони!» (Луки 23:34).

Це навчання повторює і його богословськи / морально вивчає Ап. Павло в Апостолі на 6-ту Неділю після П'ятдесятниці (Рим. 12:6-14), а, зокрема, його словами: «Любов нехай буде нелицемірна; ненавидьте зло та туліться до доброго!» (ст. 9). Любов, яку ми бачимо, чуємо і відчуваємо в словах, діях і житті Ісуса є повністю вільним від будь-якої тіні корисливості. Не так, як у більшості з нас людей, які глибоко пошкоджені в результаті гріхопадіння, розриву союзу з Джерелом життя, з Отцем Небесним. Наше бачення потемніло. Наша воля слідувати шляху добра ослабла. Наше покликання: любити й отримувати любов була затьмарилось. І тому й наша «любов» заплямилась нашою жадобою і потуранням її.

Ми почали бачити Самого Бога в спотвореному вигляді: замість Того, Кого мали б почитувати й Кому мали б служити, ми стали бачити Його, як Того, Кого можна викликати, щоб отримувати те, чого бажаємо, а в тому числі – як не шкода - вічного покарання тих, кого ми сприймаємо як таких, що заслуговують нашого засудження. У нас є тенденція себе і «наших», як праведників, які заслуговують тільки нагороди. Це ж було саме те наставлення (дуже шанованих у свій час) фарисеїв, що викликало для них характеристику Ісуса: «лицеміри».

Щоб звільнити нас від цього поневолення у - приємних для нас - мурах (як правило, непомічених або заперечених) власного лицемірства, Павло закликає нас: «ненавидьте зло та туліться до доброго!». Зауважмо, що він не каже нам ненавидіти наших братів і сестер – людей, яких ми могли б бути спокушеними охарактеризувати як злих, і тулитися до тих, кого ми бачимо як хороших, тобто приємних і/або корисних для нас. Це абсолютно очевидне з його слів, які завершують сьогоднішнє вчення: «Благословляйте тих, хто вас переслідує; благословляйте, а не проклинайте!» (ст. 14).

Це вчення (з лекціонарія циклу Пасхального) пов'язане сьогодні, 20-го липня, 2014 року, (це – 7-го липня на юліанському календарі), зі святкуванням особливої Ікони Божої Матері, Влахернської, а точніше її Перенесення з Афона до Москви в 1653-му р., де її прийняв Цар Олексій Михайлович. ([ОСЬ ТУТ](#)). (Ікону цю також святкуємо 2 /15 липня і на П'яту суботу Великого посту - Акафісну).

Уважають, що Влахернська Ікона Божої Матері - одна з Ікон написана першим іконописцем, самим Апостолом Лукою і перша з типу Ікон Божої Матері «Одигітрія» (що означає «керівниця» або «дороговказ»), в якому Марія правою рукою направляє наш погляд до Ісуса, Якого вона носить на лівій руці (сторона, пов'язана з серцем). Ікона досить унікальна тим, що вона - перша в барельєф, а

не на плоскій поверхні. Вона отримала свою назву від Влахернської Церкви (і району) в Константинополі (нині Стамбул), де її шанували до часу її зникнення з міста в 15-му столітті (вона знову появилася на Афоні в середині 17-го століття). Ікона представляє захист міста, через заступництво Божої Матері, під час облоги аварами в 626. Патріарх Сергій I провів нею хресний хід та й відслужив Відправу Богородиці з цієї нагоди. Це Богослуження називається Акафіст. Воно стало невід'ємною частиною Типикона на П'яту суботу Великого посту (у нашій Парафії Св. Покрови в Монреалі, з 1-го листопада 2006-го р., кожна середа присвячена цій Відправі та й іншим Акафістам). Чудесний захист Константинополя під час вторгнення в 10-му столітті (можливо, з боку Русі), коли з'явилася Богородиця у Храмі в Влахернах, став джерелом Свята Покрова Пресвятої Богородиці, у честь якого багато парафії прийняли свою назву.

На жаль, втішно тема «Божественної захисту» нерідко, у зв'язку з корупцією гріхом людських умів і волі, перетворили в «Божественне благословення битв». У цьому грішному світі, буває, здається, що війна є найменшим із зол, особливо коли альтернативою є репресивне і вбивче самодержавство. Тим не менш, ми повинні бути пильними нагадувати, що "менше зло" не означає "добре". Використовування Ікони Влахернської та й інших ікон та хоругвів, щоб благословити оборонні бої повинне служити нагадуванням, що вони ніколи не повинні стати приводом для несправедливого і мстивого переслідування «гнобителів», коли вони бувають переможеними. Ікони призначені, щоб нагадати нам, що належиться постійно прагнути до єдності з Тим, до Кого Марія направляє наш погляд, та Який молився: «Отче, відпусти їм» Використання Ікони, щоб благословляти наступ та вторгнення, щоб будувати імперії є, строго кажучи, блюзнірськи, так як це - заперечення Молитви-заступництва Господнього на Хресті. Це, таким чином, деградація Святинь, які надаються нам, щоб допомогти в досягненні та зміцненні нашої єдності з Божественним і так служити Йому, в талісмани, через яку Божество (як уважають) умовляємо чи примушуємо служити нашим бажанням та амбіціям, чи тим, які подобаються тій партії, віросповіданню чи нації, яких ми є частиною.

Церква Влахернська сьогодні має ряд кранів, з яких паломники (християни й мусульмани) можуть мити свої обличчя від Святого Джерела («Гагіазма»), біля якого він був побудований. Над кранами – напис: грецький паліндром (він тотожний в обох напрямках – на пряму чи на оборот), який говорить: «Змивайте гріхи а не тільки лице» («Ніпсон аномемата ме монан опсін»). Нехай та, що закликає нас прийти до Ісуса в Іконі Влахернській надихає нас на постійне покаяння, на послідовне очищення наших душ від завжди спокусливої влади гріха. Нехай ми, таким чином, пом'якшимо наші жорсткі серця, щоб нас не так сильно заставляло шукати ворогів для побороення і засудження, а замість того збільшувалось у нас прагнення знаходити засоби перетворювати ворогів на союзників у будівництві на землі Царства Отця і Сина і Святого Духа, ідеальної Єдності у досконалому розмаїтті – тобто до того життя, до якого закликає нас і яке приказує Господь усім люди завжди.

"WASH OFF THE SINS, NOT ONLY THE FACE" ("NIPSON ANOMEMATA ME MONAN OPSIN").

"Let love be without hypocrisy. Abhor what is evil. Cling to what is good"
(Romans 12:9).

Sixth Sunday after Pentecost (+The Translation of the Blachernitissa Icon of the Theotokos)

"You are going to burn in hell!" Such threats are not unusual in our days of conflicts in which politics and religious faith are so frequently intermingled. For example, words to that effect were scrawled recently on the exterior of a Ukrainian Catholic Church in Sydney, Australia. The theology behind those words appears to be Christian (although, it could also be Muslim) and thus based upon divine revelation, since the Source of theology is considered to be God Himself. It is difficult, however, to imagine those words on the lips of the perfect Source of revelation about God, Jesus of Nazareth. In His darkest hour, forsaken, betrayed, condemned, He showed the true Nature of God, Who created all that is out of perfect Love, by praying for His betrayers and tormentors: "Father, forgive them for they do not know what they do" (Luke 23:34).

This prayer is echoed and its theological/moral implications are expounded by St. Paul in the Epistle on the 6th Sunday after Pentecost (Romans 12:6-14), and particularly in his words: "Let love be without hypocrisy. Abhor what is evil. Cling to what is good." (v. 9). The love that we see, hear and experience in the words, actions and life of Jesus is completely free of any shadow of self-interest. Unlike that of most of us humans who have been profoundly damaged by the fall, the breaking of union with the Source of life, the Heavenly Father. Our vision has been darkened. Our will to follow the paths of goodness has been weakened. Our vocation: to

«LAVER LES PÉCHÉS, NON SEULEMENT LE VISAGE» («NIPSON ANOMEMATA ME MONAN OPSIN»).

"Que la charité soit sans hypocrisie. Ayez le mal en horreur; attachez-vous fortement au bien.» (Romains 12:9).

Sixième dimanche après la Pentecôte (+ La Translation de l'icone «Blachernitissa» de la Mère de Dieu)

«Vous allez brûler en enfer!» Ces menaces ne sont pas rares dans nos jours de conflits dans lesquels la politique et la foi religieuse sont si souvent mêlées. Par exemple, des mots à cet effet ont été gribouillés récemment sur l'extérieur d'une Église catholique ukrainienne à Sydney, en Australie. La théologie derrière ces mots semble être chrétienne (bien que, il pourrait aussi être musulman) et donc basée sur la révélation divine, puisque la source de la théologie est considérée comme Dieu Lui-même. Il est difficile, cependant, d'imaginer ces mots sur les lèvres de la Source de la révélation parfaite de Dieu, Jésus de Nazareth. Dans Son heure la plus sombre, abandonné, trahi, condamné, Il a montré la vraie nature de Dieu, Qui a créé tout ce qui existe de l'Amour parfait, en priant pour Ses bourreaux et traîtres: «Père, pardonne-leur, car ils ne savent ce qu'ils font.» (Luc 23:34).

Cette Prière est reprise et ses implications théologiques/morales sont exposées par Saint-Paul dans l'Épître du 6e Dimanche après la Pentecôte (Romains 12:6-14), et en particulier dans ses paroles: «Que la charité soit sans hypocrisie. Ayez le mal en horreur; attachez-vous fortement au bien.» (v. 9). L'amour que nous voyons, entendons et sentons dans les mots, les actions et la vie de Jésus est totalement libre de toute ombre de l'intérêt personnel. Contrairement au cas de la plupart d'entre nous, les humains qui ont été profondément endommagés par la chute, la rupture de l'union avec la Source de la vie, le Père céleste. Notre vision a été diminuée. Notre volonté de suivre les

love and receive love has been obscured. And so our “love” has been tainted by our desire for pleasure and self-indulgence.

We have come to see God Himself in a distorted way. Instead of the One Who is to be adored and followed, we have come to see Him as One Who may be invoked to gain what we desire, including – tragically – the eternal punishment of those whom we perceive to be deserving of our condemnation. We have a tendency to see ourselves and “our side” as being righteous and deserving of rewards. It was that very attitude on the part of the (much respected in their day) Pharisees that elicited for them Jesus’ characterization: “hypocrites”.

To free us from this imprisonment in the – pleasant to us - walls (usually unnoticed or denied) of our own hypocrisy, Paul exhorts us to “abhor what is evil” and to “cling to what is good”. Note what he does not command: that we hate fellow humans, whom we may be tempted to characterize as evil, and cling to those whom we see as good, i.e. pleasing and/or helpful to us. He makes this abundantly clear by the words which crown today’s lesson: “Bless those who persecute you; bless and do not curse.” (v. 14).

This message (from the lectionary deriving from the Paschal cycle) is linked today, July 20, 2014, (which is July 7 on the Julian Calendar), with the commemoration of a special Icon of the Theotokos, the Blachernitissa (in Ukrainian, “Vlakherns’ka”), or specifically its Translation from Mount Athos to Moscow in 1653 where it was received by Tsar Alexei Mikhailovich. ([click here](#)). (The Icon is also celebrated on July 2/15 and on the Fifth Saturday of the Great Fast – Akathist Saturday).

The Blachernitissa is believed to be one of the Icons written by the first Iconographer, the Apostle Luke himself, and the first of the “Hodegetria” (meaning “guide” or “director”) style of Icons of the

chemins de la bonté a été affaiblie. Notre vocation: aimer et recevoir de l'amour a été obscurcie. Et ainsi notre «amour» a été entaché par notre désir pour le plaisir et l'auto-indulgence.

Nous avons commencé à voir Dieu Lui-même d'une manière déformée. Au lieu de Celui Qui doit être adoré et suivi, nous avons appris à Le voir comme Celui qui peut être invoqué pour obtenir ce que nous désirons, y compris - tragiquement - la punition éternelle de ceux que nous percevons comme étant dignes de notre condamnation. Nous avons la tendance à nous voir nous-mêmes et «les nôtres» comme étant justes et dignes de récompenses. C'est cette attitude de la part des (très respecté dans la journée) pharisiens qui a suscité pour eux la caractérisation de Jésus: «hypocrites».

Pour nous libérer de cette prison dans les - agréable pour nous - murs (souvent inaperçus ou niés) de notre propre hypocrisie, Paul nous exhorte: «Ayez le mal en horreur; attachez-vous fortement au bien.» Notez ce qu'il ne commande pas: que nous détestions nos frères et sœurs humains, ceux que nous pourrions être tentés de qualifier comme mauvais, et de nous attacher à ceux que nous considérons comme bons, c'est-à-dire agréables et/ou utiles pour nous. Il fait ceci très clair par les mots qui couronnent la leçon d'aujourd'hui: «Bénissez ceux qui vous persécutent; bénissez et ne maudissez pas.» (v. 14).

Ce message (du lectionnaire découlant du cycle pascal) est lié aujourd'hui, le 20 juillet 2014 (soit 7 juillet sur le calendrier julien), avec la commémoration d'une Icône spéciale de la Mère de Dieu, la Blachernitissa (en ukrainien, «Vlakherns'ka»), ou plus précisément sa translation du Mont Athos à Moscou en 1653 où elle a été reçue par le tsar Alexis Mikhaïlovitch. ([cliquez ici](#)). (L'Icône est également célébrée le 2/15 juillet et a la Cinquième samedi du Grand Carême – de l'Acathiste).

Theotokos – in which Mary with her right arm directs our gaze towards Jesus, Whom she bears on her left arm (the side associated with the heart). The Icon is quite unique in that it is the first to be done in bas relief rather than on a flat surface. It derives its name from the Blachernae Church (and district) in Constantinople (today Istanbul) where it was venerated until its disappearance from the city in the 15th century (it reappeared in Mount Athos in the mid-17th century). The Icon represented the protection of the city, through the intercession of the Mother of God, during a siege by the Avars in 626. Patriarch Sergius I led a procession with it and celebrated a Service to the Theotokos on that occasion. This Service, called an Akathist, has become a permanent part of the Typicon on the Fifth Saturday of the Great Fast (at our St. Mary the Protectress Parish in Montreal we have, since November 1, 2006, dedicated each Wednesday for a celebration of this and other Akathists). The miraculous protection of Constantinople during an incursion in the 10th century (perhaps by the Rus'), when there was an appearance of the Theotokos in the Church at Blachernae, became the source of the Feast of the Protection of the Theotokos (in Ukrainian: "Pokrova") for which many Parishes were named.

Alas, the comforting theme of "divine protection" has, not infrequently, due to the corruption by sin of human minds and wills, been transformed into the "divine blessing of battles". In this fallen world, it does, at times, seem that warfare is the lesser of evils, especially when the alternative is an oppressive and murderous autocracy. Yet we must be ever vigilant in recalling that "lesser of evils" does not mean "good". The use of the Blachernitissa and other Icons and Processional Banners to bless defensive battles ought to serve as a reminder that they must not become the occasion of unjust and vengeful persecution of the

Le Blachernitissa est considéré comme l'une des Icônes écrit par le premier Iconographe, l'Apôtre Luc lui-même, et la première de la «Hodegetria» (ce qui signifie «guide» ou «directeur»), le style des Icones de la Mère de Dieu dans lesquelles Marie avec son bras droit oriente notre regard vers Jésus, qu'elle porte sur son bras gauche (le côté associé avec le coeur). L'icône est tout à fait unique en ce qu'elle est la première à être faite en bas relief plutôt que sur une surface plane. Elle tire son nom de l'Église (et district) de Blachernae à Constantinople (aujourd'hui Istanbul) où elle a été vénérée jusqu'à sa disparition de la ville au 15e siècle (elle est réapparue au Mont Athos au milieu du 17e siècle). L'icône représente la protection de la ville, par l'intercession de la Mère de Dieu, lors d'un siège par les Avars en 626. Le Patriarche Serge I conduisit une procession avec elle et a célébré un Service à la Mère de Dieu à cette occasion. Ce service, appelé Acatiste, est devenu un élément permanent de la Typicon au Cinquième samedi du Grand Carême (à notre paroisse de Sainte-Marie-Protectrice à Montréal, nous avons, depuis le 1er novembre 2006, consacré chaque mercredi pour une célébration de ceci et d'autres Acatistes). La protection miraculeuse de Constantinople lors d'une incursion au 10e siècle (peut-être par les Rus'), quand il y avait une apparence de la Mère de Dieu dans l'Église à Blachernae, est devenue la source de la Fête de la Protection de la Mère de Dieu (en ukrainien: «Pokrova») selon laquelle de nombreuses Paroisses ont été nommées.

Hélas, le thème réconfortant de «protection divine» a, il n'est pas rare, en raison de la corruption par le péché de l'esprit et de la volonté humaine, été transformé en «bénédiction divine de batailles». Dans ce monde déchu il semble parfois que la guerre est le moindre mal, surtout quand l'alternative est une autocratie oppressive et meurtrière. Pourtant, nous devons toujours être vigilants en rappelant que «moindre mal» ne signifie pas «bon».

“oppressors” once they have been defeated. Icons are intended to remind us to continually seek unity with the One to Whom Mary directs our gaze, Who prayed: “Father forgive them....” The use of Icons to bless offensive incursions to build empires is, strictly speaking, blasphemous, as these are negations of the Lord’s intercessory prayer upon the Cross. It is, thus, the degradation of sacred things, which are granted us to aid in attaining and enhancing our unity with the Divine and so serving *Him*, into talismans through which the Divine is (as is thought) cajoled or coerced into serving *our* desires and ambitions or those of the particular party, confession or nation of which we are a part.

The Church of Blachernae today has a line of faucets from which pilgrims (Christians and Muslims) may wash their faces from the holy fountain (“Hagiasma”) near which it was built. Over the faucets there is an inscription – a Greek palindrome (it reads the same backwards as well as forwards) which says: “Wash off the sins not only the face” (“Nipson anomemata me monan opsin”). May she who calls us to Jesus through the Blachernitissa inspire us to continual repentance, to consistent cleansing of our souls from the ever seductive power of sin. May we thus soften our hard hearts so that we shall be less driven to find enemies to fight and condemn, and instead eager to find ways to transform enemies into allies in building upon the earth the Kingdom of the Father, the Son and the Holy Spirit, the perfect Unity in perfect Diversity – the sort of life to which all humans are continually summoned and commanded.

L'utilisation de la Blachernitissa et d'autres Icônes et procession de bannières pour bénir de batailles défensives devrait servir de rappel qu'ils ne doivent pas devenir l'occasion de la persécution injuste et vengeur des «opresseurs» une fois qu'ils ont été vaincus. Les Icônes nous sont données à nous rappeler continuellement de chercher l'unité avec Celui à Qui Marie oriente notre regard, Qui a prié: «Père, pardonne-leur....» L'utilisation des Icônes de bénir d'incursions offensives à bâtir des empires est, à proprement parler, blasphématoire, car ce sont des négations de la prière d'intercession du Seigneur sur la Croix. C'est, donc, la dégradation des choses sacrées, qui sont accordées à nous aider dans la réalisation et l'amélioration de notre unité avec le Divin et ainsi de *Le* servir, en talismans par lequel le Divin est (comme on le pense) cajolé ou contraint à servir *nos* propres désirs et ambitions ou ceux de la partie, la confession ou de la nation dont nous faisons partie.

Il y a dans l'Église de Blachernae aujourd'hui une gamme de robinets à partir desquels les pèlerins (chrétiens et musulmans) peuvent se laver le visage de la fontaine sacrée («Hagiasma») près de laquelle elle a été construite. Au-dessus des robinets, il ya une inscription - un palindrome grec (il lit le même arrière ainsi qu'en avant) qui dit: «Laver les péchés, non seulement le visage» («Nipson anomemata me monan opsin»). Peut elle qui nous appelle à Jésus par la Blachernitissa nous inspirer à la repentance continuelle, à la purification constante de nos âmes de la puissance toujours séduisante du péché. Puissions-nous donc adoucir nos cœurs durs de sorte que nous serions moins poussés à trouver des ennemis à combattre et à condamner, et à la place désireuse de trouver de moyens de transformer les ennemis en alliés dans la construction sur la terre du Royaume du Père, du Fils et du Saint-

Esprit, l'Unité dans la diversité parfait - le genre de vie à laquelle tous les êtres humains sont constamment convoqués et commandés.

Le 19 juillet 2014